

[Ole Espersen]

Derfor skal jeg til slut endnu en gang glæde mig over, at der er et flertal for beslutningsforslag nr. B 79, og jeg håber på trods af betænkelighederne fra justitsministerens og regeringspartierne side, at man vil gå sagligt ind i dette arbejde og prøve at finde løsninger. Jeg synes, at de 50.000 familier, der står over for beramelse af tvangsauktioner i de kommende år, har fortjent, at Folketinget og regeringen gør dette.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 80, hr. Lykketoft.

Lykketoft (S):

Da de to forslag hænger sammen, er der selvfølgelig ganske mange af de betragtninger, som hr. Ole Espersen har gjort om problemkomplekset, som jeg uden videre kan tilslutte mig. Jeg er selvfølgelig også glad for, at der vedrørende begge disse forslag ser ud til at være et solidt flertal for vedtagelse. Det må få regeringen til at forstå, at det, der er ønske om i Folketinget, er, at den beklagelige mangel på handlekraft, der har været i forhold til dette problems ret eksplosive udvikling, må man se at få overvundet. Man må se at få de forskellige praktiske udredninger frem og få taget nogle lovgivningsinitiativer, der afgørende kan dæmpe denne udvikling i tvangsauktionerne.

Vi har, som det også er blevet gættet af flere af ordførerne, med overlæg formuleret beslutningsforslag nr. B 80 sådan, at der en række åbninger, nogle forslag, nogle skitser, men også en åbenhed over for andre løsningsmuligheder.

Det er en afgørende misforståelse i nogle af de borgerlige kommentarer i debatten, når man siger, at vi her prøver at stikke en løsning ud, som folk måske ikke vil have.

Vi vil ikke påtvinge nogen mennesker en løsning. Vi vil give dem nogle forskellige valgmuligheder, og en af de valgmuligheder, vi har nævnt, er, at man også dér, hvor der ikke er nogen akut situation, men bare en dårlig finansiering fra tidligt i 1980'erne, skulle have mulighed for at omprioritere til indeklån på vilkår, der er lempeligere end dem, man har i dag, hvis man vil omprioritere. Det kan jeg ikke se noget odiøst i, og jeg kan heller ikke se, hvorfor regeringen skulle have betænkeligheder ved at tilslutte sig det.

I øvrigt tror jeg nok, at der i nogle af betragtningerne om indeklån ligger megen gammel dogmatik. Der er ingen som helst tvivl om, at også i husejeres bevidsthed vil indeklån i fremtiden nødvendigvis blive noget mere attraktivt af den grund, at udviklingen i vores skattesystem er – det tyder jo både det, Socialdemokratiet har fremlagt, og det, regeringen efter sigende arbejder på – at skatteprocenterne i indkomstskattesystemet bliver lavere, og dermed bliver fradragsværdierne lavere, og vi er kommet over i en økonomisk situation med lav inflationstakt.

Begge disse forhold vil naturligvis dreje interessen over mod indeklån af en eller anden type, og det er vi i forhold til de bemærkninger, Realkreditrådet har gjort til vores forslag, klart åbne over for. Når vi snakker omfinansiering af disse truede ejerboliger, kan det godt være meget lange lån, og det kan også være lån efter almenyttig model, man – alt efter, hvilke omstændigheder vi taler om – sætter ind med, men indeklån bør være én af mulighederne ved omfinansiering.

Jeg er lidt enig med hr. Glistrup i, at man skal passe på fra regeringens side i det videre udredningsarbejde om, hvordan disse problemer hurtigt kan blive tacklet, at hægte sig alt for meget op på alle de forskellige erhverv, der tjener penge på at formidle et eller andet på ejendomsmarkedet.

Det er ikke deres interesser, vi skal varetage. Vi skal varetage boligtagernes interesser, og vi skal gøre det, fordi markedskræfterne har snydt en masse mennesker her, fordi der er sket et danmarkshistorisk set enestående skifte fra høj rente, stor inflation, store indkomststigninger og forventning om fortsættelse af det mønster til en situation med lav rente, lav inflation og små indkomststigninger. Den omstilling, sådan som vi har indrettet os indtil dette øjeblik, rammer en bestemt generation uforholdsmæssigt hårdt. Det er det, vi skal prøve at afbøde virkningerne af.

Derfor mener jeg ikke, det er nogen god indvending, når boligministeren siger, at det er synd for realkreditte, hvis vi skal tvinge den til at udleje nogle af disse boliger, der er gået på tvangsauktion, til de hidtidige ejere; så kan de jo ikke omsætte dem. Nej, men det er et uhenigtsmæssigt samfundsøkonomisk spild, at en familie skal tvinges til i alle situationer at flytte